

DIVINE MERCY SUNDAY

NIEDZIELA MIŁOSIERDZIA BOŻEGO

**April 12,
2026**

Jezu ufam Tobie

Saint John Paul II Polish Center

Ośrodek Polonijny im. Świętego Jana Pawła II

*Catholic Church in the Diocese of Orange * 3999 Rose Drive, Yorba Linda, CA 92886*
*tel/fax: 714 - 996 - 8161 * email: polishcenter@polishcenter.org * website: www.polishcenter.org*

**SECOND SUNDAY OF EASTER
(OR SUNDAY OF DIVINE MERCY)
APRIL 12, 2026**

“Blessed are those who have not seen and have believed.”

— John 20:29b

Just as the disciples were unmoved by the hopeful enthusiasm of Mary Magdalene who had seen the Lord, so Thomas was unmoved by the witness of the disciples who told him they too had seen the Lord. Thomas, it seems, was an even harder nut to crack than the other disciples. He is one of those people who insist on certain conditions being met before he makes a move, “Unless I see, I can’t believe.” As he had done with the other disciples, the Lord takes Thomas on his own terms. He accommodates himself to Thomas’ conditions and says, “Put your finger here.” The gospel today implies that the Lord meets us wherever we are. He takes us seriously in all our fears and doubts. The Lord is prepared to stand with us on our own ground, whatever that ground is, and from there he will speak to us a word suited to our personal state of mind and heart. We don’t have to get ourselves to some particular place in order for the Lord to engage with us. He takes himself to where we are, wherever it is a place of fear or of doubt. We might pray this Easter season for the openness to receive the Lord’s coming into the concrete circumstances of our own lives, so that we too might say with Thomas, “My Lord and my God.” We might also pray that, like the Lord, we would receive others where they are, rather than where we would like them to be.

THE DIVINE MERCY NOVENA

Jesus asked that the Feast of the Divine Mercy be preceded by a Novena to the Divine Mercy which would begin on **Good Friday**.

He gave St. Faustina an intention to pray for on each

day of the Novena, saving for the last day the most difficult intention of all, the lukewarm and indifferent of whom He said: **“These souls cause Me more suffering than any others; it was from such souls that My soul felt the most revulsion in the Garden of Olives. It was on their account that I said: ‘My Father, if it is possible, let this cup pass Me by.’ The last hope of salvation for them is to flee to My Mercy.”**

In her diary, St. Faustina wrote that Jesus told her: **“On each day of the novena you will bring to My heart a different group of souls and you will immerse them in this ocean of My mercy ... On each day you will beg My Father, on the strength of My passion, for the graces for these souls.”**

“O incomprehensible and limitless Mercy Divine, To extol and adore You worthily, who can? Supreme attribute of Almighty God, You are the sweet hope for sinful man.”

— Sr. Faustyna Diary (951)

OR IS IT?

Too often we are more like Thomas than we might like to think. We are disturbed when we can’t directly see or experience the results of our faith. We want some evidence for all the years of faith and struggle when there seems so little to show for our faith. The mistake that Thomas made and that we make is thinking that if

we could just see some evidence that our faith makes a difference, then it would be easier to have faith. But it is not the evidence that makes faith possible. Thomas does not gain his faith because he puts his hands in Jesus’ wounds. Thomas gains faith because Jesus comes back. Jesus comes back again and again and again. Jesus returns every time we ask for his presence in our life because Jesus never really leaves. Thomas had only to ask. We need only ask.

Today’s Readings: *Acts 2:42-47; Ps 118:2-4, 13-15, 22-24; 1 P 1:3-9; Jn 20:19-31*

Copyright © J. S. Paluch Co., Inc.

TREASURES FROM OUR TRADITION

The origins of the custom of burning a lamp before the tabernacle are in Jewish worship, where a lamp called *ner tamid* or “eternal flame” burns before the ark in every synagogue. The ark contains the sacred scrolls of the Torah. The flame represents the menorah in the Temple, and therefore is never extinguished. In fact, the word “tabernacle” itself is derived from Hebrew, as *taber* is the Hebrew word for “tent,” and hearkens back to the forty years of wandering in the desert. The pilgrim people were sustained in hope by an awareness that God was not only in the pillar of cloud by day and the pillar of fire by night, but had quite literally “pitched his tent with them” in the shelter for the Ark of the Covenant. Some artisans have used this theme of “ark” or “tent” to design a tabernacle for the Blessed Sacrament.

In Christian practice, Anglicans and Catholics use a sanctuary lamp to point toward the presence of the reserved sacrament, and Lutherans use it as a sign of God’s presence in the house of worship, but not necessarily as a clue that the Eucharist is reserved. Why, even in an age of electric light, is the sanctuary lamp an oil light or candle? Perhaps not only to point to Christ, the light of the world, but also to point to sacrifice. For the light to exist, there must be sacrifice. The oil or wax is transformed into light, just as those who pray here, or who will receive viaticum from here, are called to transformation in Christ.

—Rev. James Field, Copyright © J. S. Paluch Co.

Suffering is a great grace; through suffering the soul becomes like the Savior; in suffering love becomes crystallized; the greater the suffering, the purer the love.”

— Sr. Faustyna Diary (57)

KOMENTARZ LITURGICZNY

Cykl A, 2 Niedziela Wielkanocna

Czytania: Dz 2:42-47; Ps 118:2-4, 13-15, 22-24;
1 P 1:3-9; J 20:19-31

Przeżywając niedziele wielkanocne, mamy przede wszystkim możliwość dostrzec wspaniałe owoce tajemnicy paschalnej Chrystusa, a więc głównie Jego śmierci i zmartwychwstania. Ujawniały się one w życiu pierwszych chrześcijan. Św. Łukasz, autor Dziejów Apostolskich, podaje dziś krótką charakterystykę pierwszej gminy chrześcijańskiej w Jerozolimie: "Bracia trwali w nauce Apostołów i we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwie". Ważna jest dla nas ta charakterystyka, ponieważ był to najbardziej "autentyczny" Kościół, który winien stać się wzorem dla Kościoła powszechnego w każdym okresie jego ziemskich dziejów, jak również dla każdej cząstki tego Kościoła, jaką jest diecezja czy nawet parafia.

Najpierw podkreślono, że wierni "trwali w nauce Apostołów". Warto zauważyć, że św. Łukasz mówi o trwaniu w nauce "Apostołów". Oczywiście musimy przez to rozumieć naukę Chrystusa, ale przekazywaną już teraz przez Apostołów. A więc oni stali się pośrednikami, autentycznymi świadkami, jedynie upoważnionymi osobami do przekazywania nauki ewangelicznej. Aby stało się to jaśniejsze, należy przypomnieć, że zmartwychwstały Zbawiciel tylko do Apostołów powiedział: "Dana mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody" (Mt 28, 18-19).

Charakterystyczne jest również stwierdzenie, że bracia "trwali" w tej nauce. Autor nie użył słowa "przyjmowali", lecz "trwali", przez co chciał mocno podkreślić, że uczniowie nie tyle teoretycznie przyjmowali głoszoną Ewangelię (jako prawdę), lecz od razu do niej przylgnęli, stała się ona ich własnością, przemieniającą całe dotychczasowe życie. Innymi słowy głoszona przez Apostołów prawda ewangeliczna była przyjmowana nie tylko jako pewna radosna wiadomość, ale wnikała w serca uczniów i stanowiła siłę kierowniczą ich działania.

Wspomniane wyżej trwanie w nauce Apostołów budowało wspólnotę, która osiągała swój szczyt w sprawowaniu Eucharystii. Wypada przy tym podkreślić, że odprawianie Eucharystii pozostawało w bardzo ścisłym związku ze zmartwychwstaniem Pańskim. Zresztą radosna nowina o zmartwychwstaniu Pana stanowiła istotną treść głoszonej przez Apostołów Ewangelii. Niemalże wreszcie znaczenie w życiu pierwotnej gminy jerozolimskiej posiadała ustawiczna modlitwa.

Jak wielką wagę przywiązywano do zmartwychwstania świadczy wymownie dzisiejszy fragment listu św. Piotra, który był przecież jednym z pierwszych i głównych głoszcili Ewangelii Chrystusa. Apostoł stwierdza wprost, że przez zmartwychwstanie Jezusa Bóg zrodził nas na nowo do żywej nadziei, której treścią jest dziedzictwo niezniszczalne i niepokonane w niebie. Jest tu mowa o żywej nadziei, a więc nie o jakimś mglistym, bliżej nieokreślonym spodziewaniu się czegoś, ale o głębokim i niewzruszonym przekonaniu, które obejmuje całą istotę człowieka i staje się motorem działania. Do tej nadziei zostaliśmy zrodzeni "ponownie", byle już bowiem kiedyś moment w dziejach ludzkości, gdy stanęła przed nią perspektywa tego niezniszczalnego i niepokalanego dziedzictwa. Wtedy jednak człowiek wzgardził zaofiarowanym mu przez Boga darem.

To jednak, co stanowi treść naszej nadziei, jest obecnie od nas oddalone i przewyższa ludzki sposób pojmowania rzeczy. Stąd konieczna jest wiara, przez którą strzeżeni jesteśmy "mocą Bożą do zbawienia, gotowego na to, aby się objawić w czasie ostatecznym". Wiara, o której tu mowa, pozwala nam miłować Chrystusa, chociaż nie oglądaliśmy Go na własne oczy, przewyciężać różnorodne doświadczenia, jakie nas spotykają w okresie oczekiwania na czasy ostateczne.

Dominantą wszakże musi być zawsze radość, nawet wśród przeciwności; jej pełnię osiągniemy w momencie, gdy naszą własnością stanie się cel wiary: zbawienie dusz. Natomiast tutaj na ziemi radość łączy się niejednokrotnie ze smutkiem, który niesie ze sobą przeżywanie doświadczeń, przeciwności życiowych. Jest on jednak jakby powierzchnowy, bo w głębi serca trwa radość wypływająca z nadziei.

— ks. Edward Szafrowski, Wprowadzenie do liturgii Mszy niedzielnych i świątecznych

O JEMU MÓJ, PRZEMIEŃ MNIE W SIEBIE, BO TY WSZYSTKO MOŻESZ.

„Pragnę się cała przemienić w miłosierdzie Twoje i być żywym odbiciem Ciebie, o Panie; niech ten największy przymiot Boga, to jest niezgłębione miłosierdzie Jego, przejdzie przez serce i duszę moją do bliźnich”.

O Jezu mój, przemień mnie w siebie, bo Ty wszystko możesz.

„Dopomóż mi do tego, o Panie, aby oczy moje były miłosierne, bym nigdy nie podejrzewała i nie sądziła według zewnętrznych pozorów, ale upatrywała to, co piękne w duszach bliźnich, i przychodziła im z pomocą”.

O Jezu mój, przemień mnie w siebie, bo Ty wszystko możesz.

„Dopomóż mi, aby słuch mój był miłosierne, bym skłaniała się do potrzeb bliźnich, by uszy moje nie były obojętne na bóle i jęki bliźnich”.

O Jezu mój, przemień mnie w siebie, bo Ty wszystko możesz.

„Dopomóż mi, Panie, aby język mój był miłosierne, bym nigdy nie mówiła ujemnie o bliźnich, ale dla każdego miała słowo pociechy i przebaczenia”.

O Jezu mój, przemień mnie w siebie, bo Ty wszystko możesz.

„Dopomóż mi, Panie, aby ręce moje były miłosierne i pełne dobrych uczynków, bym tylko umiała czynić dobrze bliźniemu, na siebie przyjmować cięższe, mozolniejsze prace”.

O Jezu mój, przemień mnie w siebie, bo Ty wszystko możesz.

—Na podstawie modlitwy św. s. Faustyny (Dz. 163)

SOLEMNITY OF OUR LADY, QUEEN OF POLAND AND MAY CROWNING

Sunday, May 10, 2026 after Polish Mass

Exposition of the Most Holy Sacrament, Marian prayers and songs, Benediction, Procession with the candles, Crowning of our Blessed Mother, in Polish

ALL ARE CORDIALLY INVITED!.

UROCZYSTOŚĆ NMP KRÓLOWEJ POLSKI I NABOŻENSTWO MAJOWE

Niedziela 10 maja

Msza Święta, Błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem, Koronowanie NMP

ZAPRASZAMY!

„TAK " KOŚCIOŁOWI

Święty Paweł mówi, że "Kościół jest Ciałem Chrystusa". Oznacza to, że został ukształtowany zgodnie z zamiślem Chrystusa jako wspólnota zbawienia. Kościół jest Jego dziełem, nieustannie go buduje, gdyż Chrystus dalej w nim żyje i działa. Kościół należy do Niego i pozostanie Jego na wieki. Trzeba, abyśmy byli wiernymi dziećmi Kościoła, który tworzymy.

Jeśli naszą wiarą i życiem mówimy "tak" Chrystusowi, to trzeba również powiedzieć "tak" Kościołowi. Chrystus powiedział do apostołów i ich następców: "Kto was słucha, Mnie słucha, a kto wami gardzi, Mną gardzi; lecz kto Mną gardzi, gardzi tym, który Mnie posłał". Starajmy się zawsze wielkodusznie i w duchu ufności przyjmować to, co nam Kościół głosi, czego nas naucza.

Droga, jaką wskazuje nam Chrystus żyjący w Kościele, prowadzi ku dobru, ku prawdzie, ku życiu wiecznemu. Jest to przecież Chrystus przemawiający, Chrystus przebaczący, Chrystus uświęcający.

Jan Paweł II, Homilia, Częstochowa 1997 (wyjętek)

MIŁOSIERNY JEZUS W EWANGELII

Miłosierdzie to nie tylko słowo wyjęte z Ewangelii, to także Osoba samego Jezusa Chrystusa; to miłość Boga, który stał się tak bardzo bliski człowiekowi, że przybrał ludzkie ciało, twarz i serce.

Bóg ofiarował się nam, nędznym, by powiększyć nasze serca na wzór Jego serca; by uczynić nas zdolnymi do miłości takiej, jaką On nas kocha, miłości przepelnionej miłosierdziem, całkowicie bezinteresownej. Na kartach Ewangelii stale spotykamy się z Miłosiernym Jezusem, uzdrawiającym, przebaczącym, kochającym.

„Ewangelia Miłosierdzia” (wyjętek)

OWOCE ŻYWEJ WIARY

Słuchając najpierw krótkiego opisu przedstawiającego życie pierwszych chrześcijan w Jerozolimie, mieliśmy możliwość podziwiać owoce żywej wiary w Chrystusa. Jakże przedziwna jedność istniała w gminie jerozolimskiej, z jakąż mocą Apostołowie świadczyli o zmartwychwstaniu Pana! A św. Jan, nawiązując do tego samego tematu, przypomniał, że chrześcijańska wiara jest wiarą w Jezusa Chrystusa, Syna Bożego. Wreszcie Ewangelia, mówiąc o "niewiernym Tomaszu" przedstawiła nam także zagadnienie wiary, przynosząc specjalną pochwałę Chrystusa dla tych, co wprawdzie Go nie widzieli, ale w Niego uwierzyli.

W takiej sytuacji wypada nam dziś - zebranych na sprawowanie Ofiary Ciała i Krwi Chrystusa - podjąć ten sam temat i rozważyć najpierw, co to znaczy wierzyć w Chrystusa, aby następnie wniknąć w tajniki własnego sumienia i zapytać siebie: jak to jest z wiarą w naszym chrześcijańskim życiu. My wierzymy Chrystusowi, ponieważ mamy do Niego najgłębsze zaufanie. On nas umiłował i wydał samego siebie za wszystkich, aby mieli życie i to w obfitości. Stąd wierzymy Chrystusowi i nasza wiara zwycięża świat.

- ks. Edward Szafranski, Wprowadzenie do liturgii Mszy niedzielnych i świątecznych

CENTER COUNCIL ELECTION

On **May 30 and 31** we will have elections to fill 4 positions on the Polish Center Council. The current structure has eight positions that are elected, four positions open every 2 years. The Center is looking forward to having new members join. Polish Center Council:

- Assists the Director as an advisory consultative body, acting in a participating manner.
- Acts as a representative voice of all the people of the Pope John Paul II Polish Center.
- Proposes priorities and establish short- and long-term plans for the Polish Center's programs.
- Evaluates existing Polish Center programs and discuss and recommend new ones.
- Reports to the members of the Polish Center Community on the spiritual and material conditions of the Center.
- Fosters the social, liturgical, cultural, patriotic, fiscal and pastoral life of the Center by taking on and overseeing specific tasks assigned to it by the Director.
- Promotes unity within the Polish Center Community.

Starting **March 28th**, nomination forms will be available in the Center office after all Masses. Please consider taking one and submitting your name as a candidate for Center Council! Forms must be **returned to the Center Office by Sunday May 10th 1:00PM**.

Nominations for Center Council members are limited to Pope John Paul II Polish Center registered members. All applicants must be in good standing and attend Mass on a regular basis at The Polish Center. All applications will be reviewed by the nominating committee. Applicants will be notified no later than May 24th if your application has been accepted.

You can make a difference!

WYBORY DO RADY OŚRODKA

W dniach **30 i 31 maja** odbędą się wybory mające na celu obsadzenie czterech miejsc w Radzie Polskiego Ośrodka. Zgodnie z obecnym statutem Rada liczy osiem miejsc obsadzanych w drodze wyborów, przy czym co dwa lata do obsadzenia przypadają cztery z nich.

Począwszy od 28 marca, formularze zgłoszeniowe będą dostępne w biurze Ośrodka. Zachęcamy do ich pobrania i zgłoszenia swojej kandydatury do Rady Ośrodka! Wypełnione formularze należy dostarczyć do biura Ośrodka najpóźniej do niedzieli, 10 maja.

Kandydatami na członków Rady Ośrodka mogą być wyłącznie osoby oficjalnie zarejestrowane jako członkowie Polskiego Ośrodka im. Jana Pawła II. Wszyscy kandydaci muszą cieszyć się dobrą opinią oraz regularnie uczestniczyć we Mszach Świętych odprawianych w Polskim Ośrodku. Wszystkie zgłoszenia zostaną rozpatrzone przez komisję nominacyjną.

Zapraszamy i Dziękujemy

**„O niepojęte i niezgłębione Miłosierdzie Boże,
Kto Cię godnie uwielbić i wysławić może,
Największy przymiecie Boga Wszchemocnego,
Tyś słodka nadzieja dla człowieka grzesznego”**

—"Dzienniczek Św. Faustyny" (951)

ŚWIĘTY STANISŁAW, BISKUP I MĘCZENNIK GŁÓWNY PATRON POLSKI— 11 KWIETNIA

Biskup krakowski, Lambert Suła, mianował Stanisława kanonikiem katedry. Na zlecenie biskupa Stanisław założył, jak się przypuszcza, Rocznik krakowski, czyli rodzaj kroniki katedralnej, w której notował ważniejsze wydarzenia z życia diecezji. Po śmierci Lamberta (1070) Stanisław został wybrany jego następcą. Wybór ten zatwierdził papież Aleksander II. Konsekracja odbyła się jednak dopiero w roku 1072. Dwa lata przerwy wskazywałyby, że mogło chodzić w tym wypadku o

jakieś przetargi, których okoliczności bliżej nie znamy.

O samej działalności duszpasterskiej Stanisława wiemy niewiele. Dał się poznać jako pasterz gorliwy, ale i bezkompromisowy. Pewnym jest, że w swojej rodzinnej wiosce wystawił drewniany kościół pod wezwaniem św. Marii Magdaleny, który dotrwał do XVIII wieku. Dla biskupstwa nabył wieś Piotrawin na prawym brzegu Wisły. Jest bardzo prawdopodobne, że wygrał przed sądem książęcym spór o tę wieś ze spadkobiercami jej zmarłego właściciela. Opowieść o wskrzeszeniu Piotra jest legendą.

Na pierwszym miejscu jednak największą zasługą Stanisława było to, że dzięki poparciu króla Bolesława Śmiałego, który go protegował na stolicę krakowską, udał się do papieża Grzegorza VII wyjednać wskrzeszenie metropolii gnieźnieńskiej. W ten sposób raz na zawsze ustały automatycznie pretensje metropolii magdeburskiej do zwierzchnictwa nad diecezjami polskimi. Św. Grzegorz VII przysłał do Polski 25 kwietnia 1075 r. swoich legatów, którzy orzekli prawomocność erygowania metropolii gnieźnieńskiej z roku 999/1000 oraz jej praw. Prawdopodobnie ustanowili też oni na stolicy arcybiskupiej św. Wojciecha nowego metropolitę, którego jednak imienia nie znamy.

W centrum zainteresowania kronikarzy znalazł się przede wszystkim fakt zatargu Stanisława z królem Bolesławem Śmiałym, który zdecydował o chwale pierwszego, a tragicznym końcu drugiego. Trzeba bowiem przyznać, że Bolesław Śmiały, zwany również Szczodrym, należał do postaci wybitnych. Popierał gorliwie reformy Grzegorza VII. Po zawierusze pogańskiej odbudował wiele kościołów i klasztorów. Sprowadzał chętnie nowych duchownych do kraju. Koronował się na króla i przywrócił Polsce suwerenną powagę.

Gall Anonim tak opisuje morderstwo Stanisława: "Jak zaś król Bolesław został z Polski wyrzucony, długo byłoby opowiadać. Lecz to wolno powiedzieć, że nie powinien pomazaniec na pomazańcu jakiegokolwiek grzechu cieleśnie mścić. Tym bowiem sobie wiele zaszkodził, że do grzechu grzech dodał; że za bunt skazał biskupa na obcięcie członków. Ani więc biskupa-buntownika nie uniewinniamy, ani króla mszczącego się tak szpetnie nie zalecamy". Z tekstu wynika, że Gall sympatyzuje z królem, a biskupowi krakowskiemu przypisuje wyraźnie zdradę. Nie można się temu dziwić, skoro kronikarz żył z łaski książęcej. Pisał bowiem swoją historię na dworze Bolesława

Krzywoustego, bratanka Bolesława Śmiałego. Mamy jeszcze jedną kronikę, napisaną przez bł. Wincentego Kadłubka, który był kolejnym biskupem krakowskim - a więc miał dostęp do źródeł bezpośrednich, których my dziś nie posiadamy. Według jego relacji sprawy miały przedstawiać się w sposób następujący: "Bolesław był prawie zawsze w kraju nieobecny, gdyż nieustannie brał udział w zbrojnych wyprawach.

Kiedy król szalał, aby złamać opór, Stanisław jako jedyny - według kroniki Kadłubka - miał odwagę upomnieć króla. Kiedy zaś ten nic sobie z upomnienia nie czynił i dalej szalał, biskup rzucił na niego klątwę, czyli wyłączył króla ze społeczności Kościoła, a przez to samo zwolnił od posłuszeństwa poddanych. To zapewne Gall nazywa buntem i zdradą. Ze strony Stanisława był to akt niezwykłej odwagi pasterza, ujmującego się za swoją owiecznią, chociaż zdawał sobie sprawę z konsekwencji, jakie mogą go za to spotkać.

Autorytet Stanisława musiał być w Polsce ogromny, skoro według podania nawet najbliżsi stronnicy króla Bolesława nie śmieli targnąć się na jego życie. Król miał to uczynić sam. 11 kwietnia 1079 roku Bolesław udał się na Skałkę i w czasie Mszy świętej zarządził uderzenie w głowę. Potem kazał poćwiartować jego ciało. Ówczesnym zwyczajem bowiem ciało skazańca niszczone. Duchowni ze czcią pochowali je w kościele św. Michała na Skałce. Fakt ten jest dowodem czci, jakiej wtedy męczennik zażywał. Czaszka Stanisława posiada wszystkie zęby. To by świadczyło, że biskup zginął w pełni sił męskich. Mógł mieć ok. 40 lat. Na czaszce widać ślady 7 uderzeń ostrego żelaza, co potwierdza rodzaj śmierci, przekazany przez tradycję. Największe cięcie ma 45 mm długości i ok. 6 mm głębokości. Stanisław został uderzony z tyłu czaszki.

Na wiadomość o dokonanej w tak ohydny sposób mordzie na biskupie, przy ołtarzu, w czasie sprawowania Najświętszej Ofiary, cały naród stanął przeciwko królowi. Opuszczony przez wszystkich, musiał udać się na banicję. Bolesław Śmiały usiłował jeszcze szukać dla siebie poparcia na Węgrzech u św. Władysława. Ten mu jednak odmówił. Zmarł tamże zapewne w 1081 roku. Istnieje podanie, że dwa ostatnie lata król spędził na ostrej pokucie w klasztorze benedyktyńskim w Osjaku, gdzie też miał być pochowany.

W 1088 roku dokonano przeniesienia relikwii św. Stanisława do katedry krakowskiej. Kadłubek przytacza legendę, że ciała strzegły orły, wspomina też o cudownym zrośnięciu się porąbanych części ciała.

Św. Stanisław jest głównym patronem Polski (obok NMP Królowej Polski i św. Wojciecha, biskupa i męczennika); ponadto także archidiecezji gdańskiej, gnieźnieńskiej, krakowskiej, poznańskiej i warszawskiej oraz diecezji: lubelskiej, płockiej, sandomierskiej i tarnowskiej. Św. Jan Paweł II nazwał go "patronem chrześcijańskiego ładu moralnego". W ciągu wieków przywoływano legendę o zrośnięciu się rozsieczonego ciała św. Stanisława. Kult Świętego odegrał w XIII i XIV wieku ważną rolę historyczną jako czynnik kształtowania się myśli o zjednoczeniu Polski. Wierzono, że w ten sam sposób - jak ciało św. Stanisława - połączy się i zjednoczy podzielone wówczas na księstwa dzielnicowe Królestwo Polskie.

ST. STANISLAUS THE MARTYR—11 APRIL

Stanislaus of Szczepanów (1030–1079) was a Polish Catholic prelate who served as Bishop of Kraków and was martyred by the Polish King Bolesław II the Bold. He is the patron saint of Poland. Stanislaus the Martyr is venerated in the Catholic Church as distinct from the 16th century Jesuit, Stanislaus Kostka.

A substantial conflict with King Bolesław arose after a prolonged war in Ruthenia, when weary warriors deserted and went home, alarmed at news that their overseers were taking over their estates and wives. The King punished the soldiers' faithless wives very cruelly and was criticized for it by Bishop Stanislaus. Jan Długosz, however, writes that the bishop had in fact criticized the King for his own sexual immorality. Gallus Anonymus, in his laconic account, only condemned both the "traitor bishop" and the violent king.

Whatever the actual cause of the conflict between them, the result was that the bishop excommunicated King Bolesław, which included forbidding the saying of the Divine Office by the canons of Kraków Cathedral in case Bolesław attended. The excommunication aided the King's political opponents, and the King accused Bishop Stanislaus of treason and the royal court found him guilty.

King decided to kill the bishop himself. He is said to have slain Stanislaus while he was celebrating Mass. The murder stirred outrage throughout the land and led to the dethronement of King Bolesław II the Generous, who had to seek refuge in Hungary and was succeeded by his brother, Władysław I Herman.

Whether Stanislaus should be regarded as a traitor or a hero remains one of the classic unresolved questions of Polish history. His story has a parallel in the murder of Thomas Becket in 1170 by henchmen of England's King Henry II.

—brewiarz.pl

Sr. M. Amadeo, RSM	Grzegorz Gaška	Gloria Norton
Zofia Adamowicz	Anita and Mike Gilkey	Jerry Nicasio
Józef Apanel	Brooklyn Hamsley	Andrzej Niedojadło
Grażyna Apanel	Todd Hill	Jacek Ozimski
Karen Arandoña	Tot Hoang	Jarrod Pavlak
Rachel Arandoña	Dick Hoffman	Mirosława Pawelczak
Kyle Ardando	Jackie Hoyt	Anthony Palermo
Sarah Arrizon	Andrzej Hulisz	Francis Pozna
Andrzejek&Michael Ashline	Marlena Hulisz	Benito Ramirez
Avalon Asgari	John Ibarra	Jerry Ramirez
Ewa&Roman Auksztulewicz	Josephina Iearra	Lourdes Rey
Elżbieta Babińska	Jadwiga Inglis	Inka Rezier
Anna Bagnowska	Leonard Jakubas	Joan Ritchie
Wiesława Barr	Renee Jarecki	Mickie Rizutto
Jamie Barrett	Olivia Johnson	Robert Rosecrans
Lois Barta	Ania Karwan	Henryk Ruchel
Pilar Bascope	Katarzyna Gaška	Pat Rune
Igor Bijan	Tadeusz Guzewski	Veronica Sequi
Ronald Brozchinsky	Jude Kelber	Debra Shewman
Paul Budai	Larry Klementowski	Barbara Siwecki
Gregorio Cabotaje	Kimberly & Family	Maria Sowa
Edward Cacho	Zbigniew Kostecki	Jean & Mike Speakman
Dora Carrillo	Anent L.	Matt Starbuck
Peter Camacho Family	Mary Laning	Mitchell Starbuck
Jean Carter	Danuta Labus	Mary Strazdas
Ashley&Connor Cooper	Monique Chmielewska	Adrienne Swinford
Lacie Cooper	Lehman	Halina Szmint
Gina Cruz	Olli Marban	Grace Teodors
Jadwiga Cywińska	Marian Marek	Teresa Turek
Sylvia Derby	Anthony Martinez	Unborn Children
Adam Dolewski	Antoinette Martinez	Kelsie Wagner
Zdzisław Dolewski	Amber Matrauga	Charlene Web
Joe Doud	Maria Menciewicz	Bernadette Westphal
Mieczysław Dutkowski	Gail Morganti	Alicja Wilczyńska
Jacek Dzimski	Jarosław Musiał	Patricia Yochum
Edmund F. Dzwigalski	Irene Nielsen	Janina&Henryk Żelazewscy
Charlotte Frances	Monica Nava	Bogusia Zientek

SAINTS AND SPECIAL OBSERVANCES

- Sunday: **Divine Mercy Sunday**
St. Zeno of Verona
- Monday: Saint Martin I, Pope and Martyr
- Tuesday: St. Thomais
- Wednesday: St. Maximus & Olympiades
- Thursday: St. Callistus & Charisius
- Friday: St. Peter and Hermogenes
- Saturday: St. Corebus
- Sunday: St. Timon

RECYCLING PROGRAM

RECYCLE The Knights of Columbus Council #9599 will have their next recycling drive on **April 11th and 12th** before and after all the Masses. The Knights will accept **aluminum** beverage cans, **glass** and **plastic** water and beverage bottles. A recycling station will be set up in the south-west corner of the main parking lot. A Knight will be there to direct and help with your load.

A VOCATION VIEW:

Thomas believed because he saw Jesus. We are blest when we have not seen and believe. What will it take for you to believe Jesus's call to you?
DIVINE WORD MISSIONARIES- SISTERS SERVANTS OF THE HOLY SPIRIT
 800-553-3321

SAY UNCEASINGLY THE CHAPLET

Once, as I was going down the hall to the kitchen, I heard these words in my soul: **Say unceasingly the chaplet that I have taught you. Whoever will recite it will receive great mercy at the hour of death. Priests will recommend it to sinners as their last hope of salvation. Even if there were a sinner most hardened, if he were to recite this chaplet only once, he would receive grace from My infinite mercy. I desire that the whole world know My infinite mercy. I desire to grant unimaginable graces to those souls who trust in My mercy (Diary, 687).**

*Diary passages with bolded words are Jesus speaking
 Diary of St. Maria Faustina Kowalska: Divine Mercy in My Soul

MASS SCHEDULE

DIVINE MERCY SUNDAY	
Sat 4/11	4:00 pm +Douglas Johnson from a friend
Sun 4/12	9:00 am For the intention of the Polish Center Community
	10:30 am +Gloria Salvatore Barberi od rodziny
	+Józef Wojtyna w 14 rocznicę śmierci od żony z dziećmi i wnukami
	+Czesława Czura w 16 rocznicę śmierci od córki z rodziną
	O Boże błogosławieństwo, dary Ducha Świętego i opiekę Matki Bożej dla Wiktorii Markowskiej z okazji urodzin od rodziny
	O Boże błogosławieństwo dla Gosi za udaną operację z prośbą o zdrowie oraz opiekę Bożą dla całej rodziny
	+Elżbieta Wiśniewska od Andrzeja Grechuta
	O pomyślny zabieg dla osoby Panu Bogu znanej
	+Adam Kwiatkowski, +Władysław Książkiewicz i
	+Maria Książkiewicz od rodziny
	+Zofia Kamińska w 1 rocznicę śmierci od syna Wojciecha i chrześnicy Marty
	3:00 pm Divine Mercy Celebration
Sat 4/18	4:00 pm For the intention of the Polish Center Community
Sun 4/19	9:00 am For the intention of the Polish Center Community
	10:30 am +Zbigniew Grzelecki od Danuty Dobrowolskiej z rodziną
Sat 4/25	4:00 pm For the intention of the Polish Center Community
Sun 4/26	9:00 am For the intention of the Polish Center Community
	10:30 am +Eugeniusz Wołowicz w 3 rocznicę śmierci od syna z rodziną

OBCHODY 3 MAJA

Polska Szkoła serdecznie zaprasza w **Niedzielę 3 maja** na akademie z okazji rocznicy Konstytucji 3 majowej. Przy akademii będzie wzięć udział w co-rocznej loterii.

Our Polish School cordially invites you on **Sunday, May 3** after 10:30 am mass, to celebrate the anniversary of the May 3rd Constitution. There will be a performance by the students, you will be able to take part in the annual school lottery.

PSA UPDATE

Our faith. Our future.

We started our PSA program two weeks ago. As of this week 33 families and organizations have joined our Diocesan program for 2026 and have pledged \$20,190. **All funds raised in excess of our goal of \$38,600 will be refunded to our center, and designated for refurbishment of our courtyard bathrooms.**

Bóg Zapłać za Hojność-God Bless for your generosity

Director: Fr. Zbigniew Frąszczak, SVD

Deacon: Dn. Jim Merle

Office Manager: Kathie Kudlo

Office Hours:

Tue-Thu 12:00 noon—4:00 pm

Sat 12:00 noon—4:00 pm

Sun 9:30 am —2:00 pm

Baptisms, Marriages, Funerals by appointment

THE CELEBRATION OF THE FEAST OF THE DIVINE MERCY

Pope John Paul II Polish Center in YL
Sunday April 12th, (in English & Polish)

12:00-3:00pm Exposition of the Blessed Sacrament, Individual and group Adoration;
3:00 pm **Chaplet to the Divine Mercy**, Benediction; Procession with flowers; Veneration of the Relics of St. Faustina

NOVENA TO THE DIVINE MERCY

3:00pm: Good Friday until the Divine Mercy Sunday
JESUS I TRUST IN YOU!

ŚWIĘTO MIŁOSIĘRDZIA BOŻEGO

Niedziela 12 kwietnia 2026

10:30 rano Msza św.

Wystawienie Najświętszego Sakramentu
12:00-15:00—Adoracja indywidualna i grupowa
15:00—Koronka do Miłosierdzia Bożego;
Benedykcja; Procesja z kwiatami
Oddanie czci Relikwiom św. Faustyny
JEZU, UFAM TOBIE!

Save the date—**April 20, 2026**

Kolbe Charities and the Knights of Columbus Council 9599 are looking for Golfers for the **14th Annual Charities Golf Tournament** at the Western Hills Country Club in Chino Hills, CA

Greens Fees **\$185 per Golfer (\$175/person or \$680 for a foresome if paid by 03/30/2026)** include Lunch and Dinner—Interested as a Golfer or Donor? **All profits go to the Charities we support**—please contact Jerry Labuda nancyjerry@yahoo.com 714-458-5382 or Hugh Wood hugh.wood68@yahoo.com 714-768-3545
www.kolbecharities.org

Collections

THANK YOU/DZIĘKUJĘ FOR YOUR GENEROSITY

	First	Second
03/28 & 03/29/2026	\$7,280.00	\$903.00

God bless for your generosity!

FOR INFORMATION ABOUT THIS BULLETIN:

Please call the Center office at 714-996-8161 for Mass Intentions, Pray For The Sick, etc.

Bulletin Editor:

Piotr Czarnecki — czarnek@gmail.com

Mass Schedule:

Saturday Vigil Mass: 4:00 pm - English

Sunday Masses: 7:15 am - Latin

9:00 am - English

10:30 am - Polish

First Friday Masses: 8:30 am - English

7:30 pm - Polish

Confession before each Mass